

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Rendi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kallmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

oddagrein

Lítið restar í

TAÐ eru nú meira enn 10 ár síðani, at vit fóru undir at kanna møguleikan at fáa nakað burtur úr tí stóra svartkjaftatilfeingi, sum svimur framvið oyggjum okkara. Nógur orka og nógur peningur er farin til kanningar og royndir, og enn í dag kunnu vit ikki siga, at vit eru komin á mál. Enn restar nakað í at fáa hesa nýggju vinnu at bera seg.

TAÐ hevur verið tosað um sk: æðl í svarkjäftavinnuni og er tað eisini veruleiki, at fleiri svartkjaftaskip longu eru farin undir hamaran. Men hertil skal sigast, at tú sleppur neyvan undan at lata pening fara fyri skeytið sum liður í eini miðvisari menning av eini tilkari alternativari vinnu, sum svartkjaftavinnan er.

TÓ er greitt, at tað er avmarkað, hvussu nógvan pening land okkara tolir at missa í royndunum at byggja upp eina svartkjaftavinnu. Nú um dagarnar hoyrdu vit so løgmann í útvarpinum greiða frá, at landsstýrið hevur sett sær fyrri at fáa greiðu á, um svartkjaftaflotanum skal vera lív lagað hesar komandi mánaðirnar. Sett er ein teknisk nevnd at arbeiða við, hvussu vit kunnu fáa sum frægast burtur úr framleiðslu av skræðuleysum og beinfriðum einkultfløkum umborð og harafturat skal ein politisk nevnd setast. Hon skal meta um, hvussu stóðan er í løtuni, og hvussu langt tað almenna skal vaða út afturat, tá tað snýr seg um at halda lív í svartkjaftavinnuni.

TAÐ er eingin loyna, at tað leikar hart á hjá teimum, sum hava sett pening og orku av til at fáa svartkjaftavinnuna at bera seg — og tá tað almenna stendur fyrri stórum veðhaldum, hevur tað stóran áhuga hjá landsstýrinum so skjótt sum gjørligt at fáa at vita, um vit kunnu fáa hesa nýggju vinnu at bera seg ella ikki.

ÁHUGI tykist ikki vera fyrri at kvetta á stokkinum nú, hóast verandi støða ikki er góð. Orsøkin er tann, at vónir eru fyrri, at vit við nakað meira av royndum kunnu rækka á mál. Tað vildi tí verið sera spell, um vit nú kanska so stutt frá málstrikuni, góvu uppat.

NÚ FÁA vit so at siggja, hvussu leikur fer fram. Umborð á einum av okkara svartkjaftatrolarum verður arbeiðt dag sum nátt við at fáa maskinurnar at rigga til hesa nýggju framleiðsluna: skræðuleyst og beinfrið einkultflak. Tað er bert stutt síðani, at menn av álvara fóru at royna henda møguleikan, sum fyrr tyktist ógjørligur. Tað hevur longu nú m.a. við hjálp frá dugnaligum føroyskum maskinmonnum og smiðum eydnast at broyta verandi maskinur so mikið, at lítið restar í til at fáa eina vøru, sum veruliga kann seljast og geva tann prís, sum vit so leingi hava tráað eftir: ein prís, sum kann gera, at verandi svartkjaftaskip klára at svara hvørjum sít, men ikki bert tað, eisini ein prís, sum kann gera, at okkara kanska einasta stóra rávørutilfeingi, svartkjafturin, kemur til sín rætt, soleiðis at allar tær iløgur, sum eru gjørdar í hesa vinnu, fara at bera tvíaldan ávøkstur og samfelagsbúskapurin komandi árin fer at verða merktur av hesum.

jamü.

tjak og meiningar

Hvat ger Arbeidseftirlitið?

Hesar seinastu dagarnar hevur verið stór norðurlandsk ráðstevna í Føroyum um umhvørvið í fiskiðnaðinum. Arbeidseftirlitið var vurtur. Alt gott um tað, tí í Føroyum treingir harðliga til, at nakað verður gjørt við arbeiðsumhvørvið sum heild.

Men tá klagast verður til Arbeidseftirlitið, hoyrist ferð eftir ferð, at teir boða arbeiðsplássinum frá, áðrenn teir fara út at vitja arbeiðsplássið. So ganga teir runt á virkinum við stjóra ella driftsleiðara. Tað kann ikki vera meiningin, ella hvat?

Hvat ger Arbeidseftirlitið við viðurskiptini uppi í SMS? Í langa tíð hevur verið arbeiðt við at broyta alt inni í SMS. Starvsfólkini hava verið noyðd at arbeiðt við ongum hita og í nógvum gjóstri, fyrri ikki at tala um alt dustið bæði av betong og øðrum tilfari. Tey siga, at fleiri fólk eru blivin sjúk av dustinum, ið inni er og av kulda.

anum. Fólk hava ilt við at anda. Tað skuldi ikki verið neyðugt at boðsent Arbeidseftirlitinum niðan í SMS.

Tað er nógur annað at hyggja at hjá Arbeidseftirlitinum í SMS. Einaferð datt ein pláta undan loftinum, har handverkarar arbeiddu. SMS var opið tá, og tað var eitt undur, at eingin fekk mein. Og hvussu við trætrappuni uttanfyri, sum ofta er hál? Er hon ikki hættislig?

Hevur Arbeidseftirlitið ikki skyldu til at fara út á arbeiðspláss, har slik bygging fer fram, serliga tá hugsað verður um, at har eru nógvar solubúðir inni og nógvar starvsfólk, sum dagliga noyðast at ganga í øllum dustinum?

Mær vitandi skal Arbeidseftirlitið koma av sinum eitingum út á arbeiðspláss, har broytingar fara fram, og har nýggj virki verða bygd. Tað skal jú góðkennast av Arbeidseftirlitinum, um tað er for-

svarligt ella ikki. Og hvussu plagar at gangast einum arbeiðsfólki, tá tað klagar um okkurt? Oftast fær ein durafjórðingin. Eg kenni einki til, at eftirlitið verjur nakran, sum klagar um, at tað er vandamikið at vera á einum arbeiðsplássi, og tí tori eg heldur ikki at leggja navn til mitt hjartasuff.

Tað sær út fyrri mær, sum at kapitalurin er so sterkur her í SMS, at teir gera júst, sum teir finna fyrri best, eisini um tað gongur út yvir heilsuna hjá starvsfólkunum her. Tí vil eg heita á tykkum í Arbeidseftirlitinum: Kom ið niðan higir í SMS, havið máttitilni við tykkum, gloymið tey ikki. Húsið átti fyrri langari tíð síðan at verið stongt vegna heilsuvandan. Eg vóni, at tit vita tykkum sum menn og siga fyrri eina ferð skyld, hvar skáp-ið skal standast.

Eitt starvsfólk
í SMS

Viggo Holm svarar landsstýri og lögtingi í málinum um:

Sjúkrahúsið millum Fjarða

Skriv, sum eg havi fingið frá Føroya Landsstýri, dagfest 21. september 1987, um sjúkrahús millum Fjarða í Eysturoynni, kann eg ikki taka undir við, tí tað visir á ta meting, sum ráðleggingarnevndin fyrri sjúkrahúsið hevði frá 26. mars 1987.

Eina nevnd, sum hevur 8 mánaðar um at velja formann, men ikki kann nýta so mikið sum 8 tímar til at kanna eitt uppskot, sum er stuðlað av kommunum, feløgum og einstaklingum, kann man sjálvsagt ikki taka fyrri fult.

Tí havi eg eisini sent skriv til rættarnevnd Føroya lögtings um hetta mál. Eg havi hoyrt at onk-

ur innan tinggátt hevur fingið ilt í búkin, tí eg havi skrivað bræv til tingið á pappir hjá Skála Skipasmiðju. Tí tað er at siga, at eg altíð havi spurt hvat tað kostar og galdið tað tey ynsktu og starvsfólkið har hevur verið sera hjálpsamt við skrivmaskinu, tá stundir vóru til tað. Arbeid-ið á Skipasmiðjunum gongur sjálvandi framum.

Eisini tey í Havn, sum hava hjálpt mær, tí eg er litið vanur við at skriva, er eg takksamur. Slikum fólk kann man ikki annað enn vera takksamur. At onkur, sum kanska hevur verið niðri í Danmark og lært, roynir at forbrongla málið til nakað annað enn

tað er, taki eg mær lætt.

Eg havi eisini hoyrt, at tað er onkur á tingi, sum ikki veit, hvar millum Fjarða er í Eysturoynni.

Ófatiligt — kanska onkur tinglimur úr Eysturoynni kann greiða frá hvar staðið er. Til enda vil eg minna á, at tað eru fólk úr øllum politiskum flokkum, sum stuðla uppskotinum. Øll uppskot, sum koma inn á ting, hava krav uppá eina sakliga viðgerð. Tí vil eg heita á landsstýris- og lögtingslimir um at lesa øll skjöl, sum eru komin inn um Sjúkrahúsið millum Fjarða frá 8. mars 1983 til dagin í dag.

Virðingarmest
Viggo Holm

Omnia Ludvík í Kvívíkar kirkju

Vit fyrrverandi starvsfelagar hjá Kvívíkar presti, átala ta viðferð hon fær í Dagblaðnum.

Vit kenna Marjun sum ein góðan starvsfelaga og eitt gott menniskja og vita, at hon ongantið hevði funnið upp á at borðið seg ósømliga at. Norðstreymsingar — kvívik-

ingar, tit kunnu vera errin av at hava fingið hana til prest og vit vita, at tit sláa manngarð og verja hana imóti hasari óhumsku!

Fyrrverandi
starvsfelagar

BOSAL

ÚTSTOYT
Esmar Simonsen
3813 Fluglafjørður